

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.] planens ordninger, og det er der altså ikke tale om. Det er, som om modstanderne gerne vil have, at man også skal være forpligtet af det, men det er man altså ikke.

På samme måde med hensyn til uddannelsen, hvor mange jo hævder — jeg regner med i morgen at få lejlighed til at gå lidt dybere ind på det spørgsmål — at den omstændighed, at etableringsrettens gennemførelse forudsætter en vis minimumsstandardisering af uddannelsen, medfører, at vi skulle ensrette uddannelsen. Jeg gør opmærksom på, at man slet ikke har fået indført den fri etableringsret, fordi man ikke har fået lavet en bestemt begrebsordning for, hvad det er at være arkitekt, ingeniør osv., og det er dog meget fornuftigt at gennemføre noget sådant.

Det andet spørgsmål var det direkte spørgsmål om personalet

Formanden: Talletiden er faktisk udløbet.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Ja men det er det direkte spørgsmål, der blev stillet om personalet. Har en minister ikke længere talletid?

Formanden: Ikke hvis ministeren også vil have det i morgen.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Nå. Så vil jeg afstå og vente til i morgen. Jeg troede faktisk, at vi kunne bede om ordet flere gange i løbet af en debat.

Formanden: Ja, jeg må henholde mig til forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Knud Bro: Jeg glædede mig overordentlig meget over hr. Aukens varme tanker om et Europaparlament. Jeg deler helt den opfattelse, at det er væsentligt at få styrket et sådant. Mit hjerte bankede også ved talen om egnsudviklingsstøtte, men heller ikke her er EF jo nogen hindring.

Derimod deler jeg ganske bestemt ikke hr. Aukens pessimisme på erhvervslivets vegne. Det er mig fuldstændig ubegribeligt,

at hr. Auken mener, at en omstilling for danske virksomheder skulle blive umulig, og at danske virksomheder ikke skulle kunne klare sig i konkurrence med udenlandske virksomheder.

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg gerne vil have, at denne diskussion ikke bare skal handle om europæiske teorier. Det er politik det her, det er rigtigt, men det er også et spørgsmål om, at danske virksomheder skal have mulighed for at arbejde, og jeg tror, at hvis der er grund til pessimisme, er det på grund af, at nogen måske kunne frygte, at hr. Auken skulle få ret i det, han ønsker. Jeg tror, man kan sove roligt, det er jo efterhånden sent. Det går nok alt sammen.

Men jeg ville ønske, at erhvervsvirksomheder af en vis størrelse, f. eks. erhvervsvirksomheder med over 50 medarbejdere, lige ud sagde til medarbejderne og til os andre, hvad det her betyder for beskæftigelsen på vores virksomheder. Overalt, hvor man kommer på virksomheder, hører man dette: det vil betyde indskrænkning, det vil betyde færre arbejdspladser. Dette mener jeg ikke at man skal tage ansvaret for. Lad os få tallene på bordet, lad os få at vide, hvad det faktisk betyder for danske virksomheder, så tror jeg, billedet vil tegne sig noget mere jordnært og noget mere væsentligt. Og lad mig så i øvrigt sige, at danske virksomheder kan jo faktisk konkurrere. Danske virksomheder virker ude omkring i verden. Så sent som ved denne olympiade har vi været med til at løse de tekniske problemer.

Jeg vil gerne understrege dette, fordi jeg tror, der er grund til optimisme på erhvervslivets vegne, hvis man vel at mærke giver det lov til at fortsætte, og hvis man giver det lov til at komme ind i dette fællesskab, som er betingelsen for, at man kan konkurrere og udvikle sine muligheder.

Det er, som om modstanderne her i dag tager patent på alt, hvad der er dansk, alt, hvad der har med „dane“ at gøre. Det står bag modstandernes tanker og syn og følelser osv. De har sandelig samlet meget, også danefæ.

(Kort bemærkning).

Auken: Ja, formanden må undskylde mig, men det er lidt svært at svare på, fire korte